

XIII вѣкъ. Казватъ, че прѣзъ р. Тунджа е минавалъ единъ мостъ въ времето на старото заселище, на който мостъ развалините на крайнитѣ му стѣлбове сѫ личели още до прѣди 40 години и то въ мястата до Джиновското градище. Основите на едно старо здание сѫ се раскопавали прѣди нѣколко години на дѣснитѣ брѣгъ на р. Тунджа и камьните сѫ ги зимали за градение на близкитѣ воденици. За защита на жителите сѫ служили околнитѣ градища, както именно Дермендеренското и Джиновското. Послѣдното градище се намирало на единъ високъ връхъ, който отъ къмъ источната страна е пазенъ една отъ стрѣмнина, която се спуска къмъ рѣката Тунджа. Градището е правено по византийската стратегия съ единъ пиргъ въ срѣдата. Покрай това градище, види се, да е минавалъ търновскиятъ путь и понататъкъ покрай Сливенските бани (между с. с. Джиново и Чайрлий за г. Диамполъ. Отъ Дермендеренското заселище се е отклонявалъ единъ подбалканскиятъ путь за Сливенъ. Отъ другитѣ срѣдневѣковни градища въ околността на Сливенъ трѣба да забѣлѣжимъ заселището между Сливенъ и Касъмово, на сѣвероизападъ отъ с. Сотира и горѣпоменатата „Камара“ до с. Кавлаклий. Глуфишеското заселище е било населено още прѣзъ срѣднитѣ вѣкове, както можемъ да заключимъ това отъ намираните монети. Заселището между Касъмово и Сливенъ е било расположено при южнитѣ поли на Балканътъ, а за пазене на жителите му е служило, градището, което сѫ намира на висококите връхове въ околността на заселището. Градището е расположено на едно стратегично място и захваща едно пространство отъ 3·500 четвртити метра, като е заобиколено съ единъ почти кръглестъ зидъ съ дебелина около 2 м. Въ срѣдата на градището, както и отъ къмъ сѣверната страна, е имало,